

14-F, o les eleccions menys participades: «Allò que mobilitzava la població catalana era la qüestió territorial»

Escolta l'àudio del debat amb els politòlegs Carol Galais, Ivan Serrano i Ricard Vilaregut

Eleccions del 14-F en un col·legi electoral de Cornellà de Llobregat. | Carlos Baglietto

Les eleccions al Parlament de Catalunya del 14 de febrer de 2021 van registrar una **participació del 53,54%**, ben lluny del 79,09% del 21 de desembre de 2017, en uns comicis convocats pel president del govern espanyol, Mariano Rajoy, en el marc de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola. Enguany, la votació va estar marcada per la pandèmia de la CoViD-19 i per l'anomenada 'agenda social' (sanitat, educació...), més que no pas per l'anomenada 'agenda nacional'. "Curiosament, hem vist que allò que mobilitzava la població catalana era la qüestió territorial", descriu breument el politòleg **Ivan Serrano**.

Pensem.cat va organitzar el 18 de març el diàleg "Anàlisi dels resultats de l'independentisme el 14-F" amb els politòlegs **Carol Galais**, **Ricard Vilaregut** i el propi Serrano, en què tots tres van apuntar com veien la situació. "Aquestes van ser les eleccions dels motivats, molts van decidir que en aquestes eleccions, les coses que s'hi debatien no anaven amb ells", va exposar Galais. "En

Pensem.

tant que la relació Catalunya-Espanya tenia menys importància, **hi havia menys ganes d'anar a votar**", ressaltava.

De fet, les enquestes ja apuntaven que hi havia molts indecisos. "La persona **'indecisa'** d'abans dels comicis, el que en realitat estava està dient era que no li importaven les eleccions i que s'abstindria. I així va ser", detalla Galais.

Canvis inter-blocs

Analitzant explícitament el camp independentista, Serrano exposava: "**Els canvis inter-blocs ja s'han fet**. L'electorat es va mobilitzar molt per la qüestió nacional, i qui va votar aquest 14-F prèviament ja estava en un d'aquests blocs. Hi ha un estancament que no es trencarà a mig termini." Galais reblava la reflexió: "Si algú té l'esperança que algun dels blocs creixi, la lectura ha de ser limitada."

Vilaregut sostenia que, a partir d'ara, el paper que jugui l'Estat espanyol "serà una variable molt important" en l'evolució de la política catalana. "L'independentisme ha vist que la paret és molt més alta del que es pensava i no sap com saltar-la. Aquí hi entrarà en joc les **estratègies de cadascú de gestió de la decepció**. Que passar del 15% al 50% no és un fracàs, però no ha assolit l'objectiu", analitzava.

Galais també exposava: "**L'arena política catalana és una arena de segon ordre**, que pot patir efectes de contaminació d'allò que passi a nivell estatal. De fet, totes les lleis fetes recentment, força progressistes, les han tombat la *lawfare*."

En aquest context, la "repressió simbòlica" que ha patit l'independentisme del 2017 ençà també en determina el futur, defensava Vilaregut. "Qui es mou, garrotada. I això està tenint impactes molt evidents entre els actors independentistes", exposava.

...i la 'tercera via'?

La conversa també va derivar cap a les suposades "dues Catalunyes", que Serrano nega categòricament: "Allò que veiem sobre el mapa és que hi ha una Catalunya i mitja, **les 'dues Catalunyes' només existeixen en una part del territori**. Veiem que hi ha una àrea metropolitana molt diversa, i que a la resta del país l'independentisme hi és majoritari. És una Catalunya molt homogènia electoralment, i que les terceres vies han desaparegut del mapa."

També et pot interessar:

[noticiadiariambautor]93/176[/noticiadiariambautor]

[noticiadiariambautor]93/161[/noticiadiariambautor]

[noticiadiariambautor]93/152[/noticiadiariambautor]

[noticiadiariambautor]93/39[/noticiadiariambautor]